

מ"ת 30810/11/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בעכו

מ"ת 30810-11-21 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)
תיק חיצוני: 790535/2021

בפני
המבקש
נגד
המשיבה
כבוד השופטת דנה עופר
פלוני
מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה לעיון חוזר בהחלטה אשר הורתה על מעצר בית מלא, עד לתום ההליכים. על פי המפורט בכתב האישום, לנאשם מיוחסות עבירות של אלימות במשפחה, ובהן תקיפה הגורמת חבלה ממש ותקיפה סתם.

2. בהתאם להחלטה מיום 7.12.21 שוחרר המבקש ממעצר למעצר בית מלא באבו סנאן, בפיקוח של מפקחים שנבדקו ונמצאו מתאימים למלאכת הפיקוח, ולאחר הפקדת עירבון כספי וערבויות מתאימות.

3. כעת עותר המבקש להעתקת מקום מעצר הבית לסכנין, לעסק שלו לממכר קרמיקה, באופן שיתאפשר לו לעבוד בעסק ולהתגורר ביחידת דיור צמודה, כל זאת בפיקוח המפקחים שאושרו בהחלטה קודמת.

לטענת המבקש, הריחוק שלו מהעסק גרם לקשיים כספיים קשים בניהול העסק, והדבר מתבטא בירידה דרסטית במחזור הפעילות ובהיקף המכירות. לטענתו, אם לא יהיה שינוי במצב החברה, היא עלולה להיקלע להגבלת חשבונות בנק והעדר יכולת לשלם לספקים. הדבר נובע, לטענתו, ישירות מהעדרו, ומהעובדה שבהעדרו מנוהל העסק על ידי בניו, שהם פחות מיומנים. לתמיכה בנטען הוצגו מסמכים שונים הנוגעים לפעילות העסקית של חברת דוחא קרמיקה בע"מ, לרבות סקירה פיננסית שאינה חתומה על ידי מאן דהוא.

עוד טוען המבקש, כי לאחרונה נאלץ לקחת הלוואה בבנק, כדי לעמוד בהתחייבויות העסק, וכי השמועות על מעצרו ועל מעצר הבית שלו פוגעות ביכולתו לקבל אשראי בבנקים.

המבקש מדגיש, כי המפקחים שאושרו הם אנשים רציניים ומכובדים מאוד, ועל כן אין חשש כי יפר את תנאי מעצר הבית. בכוונתו לשהות אך ורק בעסק ולהחזירו למסלול העסקי התקין.

4. המשיבה מתנגדת לבקשה, משום שלא עבר די זמן מאז שוחרר המבקש למעצר בית, ובהעדר שינוי נסיבות שיצדיק זאת.
5. בתום הדיון שהתקיים בפני ביקשתי מהמשיבה להשלים את תגובתה, ולציין מה היא עמדת המתלוננת. המשיבה הגישה הודעה בכתב בדבר עמדת המתלוננת, והמבקש הגיש תגובה לאותה הודעה.
6. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים מצאתי, כי דין הבקשה להידחות, כפי שיפורט להלן.
7. סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, קובע כי - **"עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה"**. ישנן, אפוא, שתי עילות לעיון חוזר: שינוי נסיבות, וחלוף זמן ניכר.
8. מקובל עלי כי השאלה אם הזמן שחלף מאז מתן ההחלטה הוא בגדר "זמן ניכר", תלויה בנסיבות המקרה.
- במקרה הנוכחי, חלף חודש ימים בלבד מאז שוחרר המבקש ממעצר למעצר בית ועד שהוגשה הבקשה שלפניי. בינתיים חלפו עוד עשרה ימים. על פי רוב אין בתי המשפט רואים בפרק זמן זה, של חודש ימים בלבד, משום "זמן ניכר".
9. גם במקרה שאליו הפנה המבקש בבקשתו (בש"פ 3611/10 **רמאל נ' מדינת ישראל**, 17.5.10) חלפו למעלה מחודשים מעת השחרור למעצר בית ועד להחלטת ביהמ"ש העליון לשינוי התנאים, ולא חודש ימים בלבד, כמו במקרה שלפניי. שוני נוסף בין המקרה הנדון כאן לבין אותו בש"פ 3611/10 נעוץ בנסיבות הקשורות לעבירה הנדונה וחלקו הלא-מרכזי של הנאשם באותו עניין, ולשוני בין תנאי מעצר הבית הקיימים לבין התנאים המבוקשים: שם אמנם נדונו עבירות חמורות של גניבת נשק ונשיאתו, אולם משהוכרע כי הנאשם ישהה במעצר בית בפיקוח בני משפחתו, נמצא בחלוף חודשיים כי ניתן לאפשר לו לצאת לעבודה במפעל סמוך לבית המשפחה, כאשר באותו מקרה לא הייתה מסוכנות ספציפית כלפי אדם קונקרטי.
10. אכן, במקרה הנדון כאן מדובר בנאשם מבוגר, בשנות ה-60 לחייו, אדם נורמטיבי, בעל עסק. יתכן כי בחלוף זמן ניכר ימצא גם בחלוף חודשים אחדים, אולם חודש אחד בלבד, גם בנסיבות אלו, אינו יכול להיחשב כזמן ניכר.

11. אני סבורה כי הטענות לעניין המצב המדרדר של העסק הן בבחינת שינוי נסיבות אשר יכול להצדיק את קבלת הבקשה. כפי שטענה ב"כ המשיבה, כל נאשם אשר מוצא את עצמו מאחורי סורג ובריח, או במעצר בית, מתמודד עם קשיים כלכליים בשל כך, והעובדה הזו אינה מהווה שינוי נסיבות שהוא רלבנטי לכלל השיקולים, בשלב זה.

12. אוסיף לכך את עמדת המתלוננת, כפי שהובאה בכתב על ידי המשיבה בהמשך לדיון. המתלוננת סבורה כי לא חלף זמן מספיק על מנת שתחוש ביטחון כאשר המבקש שוהה במרחק קטן ממנה (קילומטר אחד בלבד, לשיטתה, ולא שלושה קילומטר, כטענת המבקש).

לא נעלמו מעיני טענות המבקש כנגד עמדת המתלוננת, ובהן טענותיו כי עמדתה מונעת מאינטרסים שונים שלה; אולם אין זה המקום לדון ולהכריע בטענות המבקש כלפי המתלוננת, ובוודאי שאין להגיע למסקנה מרחיקת לכת, כי כל מטרתה של המתלוננת היא להרחיק את המבקש מעסקו, כטענתו.

על כל פנים, כאשר עמדת המתלוננת אינה תומכת בשינוי התנאים כמבוקש, וכאשר הזמן שחלף מאז החל מעצר הבית ועד היום אינו זמן ניכר, הרי שטרם הגיעה העת להיעתר לבקשה.

13. ולבסוף, המבקש טען טענות שונות לעניין מצבו הבריאותי. מבלי להקל ראש בטענות אלו, הרי שאין להן רלבנטיות לעניין מקום מעצר הבית.

14. סוף דבר, הבקשה נדחית.

בנסיבות העניין, אני סבורה כי ניתן יהיה לשוב ולדון במבוקש בחלוף כחודש ימים מהיום, וככל שלא תעלה עד אז טענה בדבר הפרת תנאי השחרור.

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ז שבט תשפ"ב, 19 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.